

Sözüm Söz

— Mecit Aktürk · 03 Eylül 2013

Sözüm Söz...

Dost iseniz kulak verin çağrıma
Yok mu sizde hiç zerresi hatrın?
Çare bulun hergün artan yarama
Beni yine beşiğime yatırın.

Ninni olsun naz edince ederi
Bedenimi bir kucağa salayım.
Unutayım gam, kasveti, kederi
Huzur ile rüyalara dalayım.

Anam koksun buram buram dört yanım
Yine beni sevgisiyle kuşatsın.
Bin seneye bedel olsun her ânım
Doğsun güneş, tebessümle, şen batsın.

Yavaş yavaş yaş alayım ömürden
Uzun olsun kundak kefen arası.
Dertler için zırhım olsun demirden
Çabuk dinsin her darbenin yarası.

Yaz mevsimi göz kırparak geçmesin
Her bir günü bir saatten sayılsın.
Yaş yetmişken göz karayı seçmesin
Kör talihim mutluluktan pay alsın.

Dallarına kar yağmasın yaz günü
Esamesi okunmasın hazanın.
Tanımasın bahtım gurbet, sürgünü
Hasretiyle dolmayayım ezanın.

Mevlana'ya çağlar engel olsa da
Yunus olsun, Hakk yolunda yoldaşım.
Hata heybem günah ile dolsa da

Gün batmadan temizlesin gözyaşım.

Dünyam ile ahret olsun dengeli
Basiretim bağlanmasın yaşarken.
Besmeleyle aşayım her engeli
Ayaklarım takılmasın koşarken.

Er ya da geç, gözdeki fer solunca
Can çırpınır dünya denen kafeste
Ecel gelip vade birgün dolunca
"Eyvah, keşke"m yormasın son nefeste.

Bu kadarı, kâfi, yeter; demem az
Yara ile dolu gönlüm; bağrım köz.
Etmem sitem, etmem asla itiraz
Dostlarımdan son arzum bu; sözüm söz.

Mecit AKTÜRK